

द्विपदं हृन्दं इन्द्रियमुक्षाणं गां न वयो दधेत्वाज्यस्य होतर्यज्ञ ॥३२॥

एकाधिका शक्वरी । होता त्वष्टारं वयोधसमिन्द्रं च यज्ञतु । कीदृशं त्वष्टारं सुरेतसं शोभनं रेतो यस्य तम् जगदुत्पादकत्वात्तुः (३.) शोभनं रेतः । पुष्टि-
वर्धनं पुत्रादिपुष्टेर्वर्धयितारम् । पृथक् नानाजातिषु वृषाणि पुष्टिं च विभ्रतम् । किं
कुर्वन् द्विपदं हृन्दः इन्द्रियम् उक्षाणं रेतःसिकक्षमं गां वृषम् वयश्चेन्द्रे दधत् । न-
श्चार्थः । सेन्द्रस्त्वष्टा वेतु ॥३२॥

होता यक्षद्वनस्पतिं शमितारं शतक्रतुं हिरण्यपर्णमुक्थिनं रशनां
विभ्रतं वशिं भगमिन्द्रं वयोधसम् ।

ककुभं हृन्दं इहेन्द्रियं वशां वेदुतं गां वयो दधेत्वाज्यस्य होतर्यज्ञ ॥३३॥

अत्यष्टिः । होता वनस्पतिं वयोधसमिन्द्रं च यज्ञतु । कीदृशं वनस्पतिं श-
मितारं संस्कर्तारं हविषाम् । शतक्रतुं बहुकर्माणम् । हिरण्यपर्णं हिरण्ययानि
पर्णानि यस्य तम् । उक्थिनम् उक्थानि शस्त्राणि सत्यस्य यज्ञवत्तं वा । रशनां
रज्जुं विभ्रतम् स्वभावानुवादः यूषे हि पशुबन्धाय रज्जुर्वध्यते । वशिं कालम् ।
भगं भजनीयम् । किं कुर्वन् ककुभं हृन्दः इन्द्रियम् वशां वन्ध्यां वेदुतं गर्भीपया-
तिनीं च गाम् वयश्च इह इन्द्रे दधत् । सेन्द्रो वनस्पतिर्वेतु ॥३३॥

होता यक्षत्स्वाहाकृतीरग्निं गृहपतिं पृथग्वरुणं भेषजं कविं क्षत्रमिन्द्रं
वयोधसम् ।

अतिहृन्दसं हृन्दं इन्द्रियं बृहदृषभं गां वयो दधेत्वाज्यस्य होतर्यज्ञ ॥३४॥

अतिशक्वरी । होता स्वाहाकृतीः प्रयाजदेवताः इन्द्रं च यज्ञतु । कीदृशमिन्द्रम्
अग्निमङ्गतीत्यग्निः अग्रे गतारम् । पृथक् प्रत्येकं यज्ञेषु गृहपतिं गृहस्य पालकम् ।
वरुणम् त्रियतेऽसौ वरुणस्तम् ऋविग्भिर्वरणीयम् । भेषजं रोगनाशकम् । कविं
क्रान्तदर्शनम् । क्षत्रं क्षत्रात्प्रहाराच्चातारम् । वयोधसमायुषो दातारम् । किं कुर्वन्
अतिहृन्दसं हृन्दः इन्द्रियं वीर्यं बृहत् महत् ऋषभं पुष्टं गां वयश्चेन्द्रे दधत् ।
सेन्द्राः स्वाहाकृतयः आज्यं व्यतु । मनुष्यहोतस्त्वमपि यज्ञ ॥३४॥